

Х. «В неволі тяжко, хоча й волі...» (1847)

Шевченко Тарас Григорович

Х

В неволі тяжко, хоча й волі,
Сказать по правді, не було.
Та все-таки якось жилось.
Хоть на чужому, та на полі...
Тепер же злої тії долі,
Як бога, ждати довелось.
І жду її, і виглядаю,
Дурний свій розум проклинаю,
Що дався дурням одурить,
В калюжі волю утопить.
Холоне серце, як згадаю,
Що не в Україні поховають,
Що не в Україні буду жить,
Людей і господа любить.

[Між 19 і 30 травня 1847,
С.-Петербург]

Постійна адреса: http://ukrlit.org/shevchenko_taras_hryhorovych/x_v_nevoli_tiazhko_khoch_a_y_voli